मत्य थेन श्रविराधित निष्ठुरेणा नप्छते। ऽपि कूरः अन्यः श्रचुः तेन गृचीतां साध्वीं पितवतां दियता मिष्ठां चाणा ची चातुं रिखित मलं पर्याप्तं तं घटस्व यतस्व चे राजित्र व्यवदङ्ग्रमान्। विभाव निति परीचा सेवा विरोधन श्चेति तिसः कियाः तासां यः प्रतिषेधः नजा तेन श्रपरीचापूर्वतं यत्करणं तथा वृद्धसेवापूर्वतं यत्प ण्डितलं यचा विरोधपूर्वतं निष्ठुरतं तस्य किया प्रतिषेधः त्रकाशनात्। यथा कं किपायाः प्रतिषेधेन तत्प जस्य विभावनात्। श्चेया विभावनेवासा सान्वर्थं कथ्यते यथित ॥ ४०॥

त्रपेत्यादि। हे राजन् द्यातां सीतां प्रियां चातुं रिचतुं लमलमत्यर्थं घटस चेष्टस यतः साध्यों पितत्रतां त्रपरीचित कारिणा त्रविचारितकरणश्रीलेन त्रमासेवित दृद्धपिष्डतेन दृद्ध मनुपास्यैव पिष्डितेन पिष्डितस्मन्येन त्रविवाधितेनानपञ्चतेनापि सता निष्ठुरेण कृरेण रावणेनेत्यर्था हृहीतां दृत्यवदृद्धनूमानिति सत्रक्यः। विभावनेति परीचा दृद्धसेवाविवाधनैर्व्यिनापि करणपा षिड्लयनेष्ठुर्थाणां तत्पालानां स्वाभाविकलेन प्रकाशनात्। तथाच कियायाः प्रतिषेधेऽपि पाल्यकिर्विभावनेति कात्यप्रकाशः। प्रसिद्ध हेत्या दृत्या यत्किञ्चित्र कारणान्तरं। यत्र स्वाभाविकलं वा विभाव्यं सा विभावनेति दृण्डो॥ ४०॥

स च विज्ञलसत्वसङ्गुलः परिग्रुष्यन्नभवन्महा हृदः। परितः परितापमूर्च्छितः पतितच्चाम्बु निरभमीश्वितं ॥ ४१॥ समासोक्तिः॥ भ